

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tiistai The Western Workers' Pub. Society'n kustantamana.

Tilauhinna Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR,
Box 99, Astoria, Oregon.

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75. Six months \$1.00

In Canada
One year \$2.00. Six months \$1.15

Toimitus:
HELMI MATTSON,
Box 99, Astoria, Oregon.

Juuri sillä tavalla

pitäisi muullakin tehdä. Norvoodin, Massan, vasemmistolaiset naiset näyttävät mille hyvää esimerkkiä, kun he ovat valinneet ompeluseur. kokouksessa kaksitoista henkeä käsittävän komitean jonka velvollisuutena on levittää Toveritarta ja jokaisen vuorostaan kirjoittaa Toverittareen uutisia. Naisille kuuluu luokkataisteluun osanotto yhtä hyvin kuin miehillekin. Se selkka aletaan vähitellen oivaltaa. Tämäkin esimerkki osoittaa sitä. Juuri oman äänenkannattajan tukeminen merkitsee paljon taistelussa kapitalismin mahtivoimaa vastaan. Sano-lehden avulla kaikkein parhaiten voimme levittää valoa pimeisiin soppuihin ja herättää tietämättömiä, kaikkialla talutusnuorassa kulkevia.

siskoja ja veljiä luokkataistelun tielle.

Muullakin päin annetaan jo entistä enemmän huomiota naisten äänenkannattajalle, koskapa useimmissa osastoin kokouksissa virkailijoita valitessa valitaan myös Toverittareen uutistenkirjoittaja. Nyt vain valitut uutiseerajat pitäkään huolen tehtävistään.

Kilpailu kehittyy, jos se tehdään oikeassa mielessä ja oikeassa tarkoituksessa. Niinpä sopisi uutistenkirjoittajien hieman kilpailua siitä, kuka saa kirjoituksensa asiallisempaan muotoon ja parhaiten tarkoitustaan vastaaviksi. Ulkopuolien tultavista kirjoituksista suuresti riippuu lehden sisältö — sen arvokkuus tai arvottomuus. Mitä lehteen kirjoitetaan, sitä sieltä saa myös lukea, siitäkin huolimatta, vaikka toimitus jossain määrin käyttää sensuuria ja karsii arvottomia pois. Sellaiseen lehteen kuin on Toveritar, joka ilmestyy vain kerran viikossa, pitäisi paikkakuntaustienkin muodossa entistä enemmän harjoittaa agitatoria ja jättää vähemmälle sellaiset asiat, joilla on kiireellinen luonne, kuten ilmapuhvit y. m. Joskus on joku julkisestikin naurissut siitä, että toimituksessa tahallisesti esim. uutisia vanhennetaan. Sitä ei ole koskaan tahallisesti tehty, mutta usein sattuu niinkin, että kirje saapuu juuri silloin perille, kun lehti on jo painossa ja maailmalle lähdeksä. Vaikka asia olisi kuinka tärkeä, ei sitä silloin enää saa silhen lehteen. Myöhästyneenä kokonaisen viikon, merkitsee se uutisuontoisessa asiassa paljon.

Meillä on runsaasti kynään pystyviä naisia. Jos jokainen vuorostaan vain muistaa kirjoittaa Toverittareen, joko uutisia tai muita kirjoitelmia,

niin eipä kirjoituksia tule lehdestä me puuttumaan. Ja kun jokainen tekee parhaansa, niin silloin me saamme lehdestämme juuri sellaisen kuin me siitä toivomme, ja se entistä enemmän tulee olemaan odotettu ystävä jokaisessa kodissa.

Nyt kun taas on vuosi alkanut ja nlettu uusilla voimilla ponnistelemaan työläisluokan vallistamiseksi ja kehittämiseksi siihen suureen tehtävään, joka meillä on edessä, ottaakamme kaikki luokkataistelu aseemme huomioon. Siis huomionne kohdistakaa myös naisten valistusvälineeseen — TOVERITTAREEN. — Toverittareen kirjoittamaan ja Toveritarta levittämään jokaiselle suomalaiselle naiselle!

Toimintaan siis!

EI YHTÄÄN NAISEDUSTAJAA!

Toveritar A. L.—nen lähettää seuraavan asiallisen huomautuksen:

“Ei yhtään naisedustajaa!”

Järjestön edustajakokous, joka juuri parhaillaan on koolla Chicagossa, on vähintään kolmas järjestyksessään jossa ei ole yhtään naisedustajaa. Mitä tämä merkitsee Missä ovat naisedustajat?

Edustajakokouksen ratkaistavana on asicita, joissa naisjäsenten on kannettava kortensa osastojen toiminnassa yhtä suuressä määrin kuin miestenkin. Järjestön toiminta suunnitellaan asetettavaksi uudelle pohjalle, niiden periaatteiden pohjalle, jotka Kolmas Kansainvälinen on asettanut kaikkien maiden työväenliikkeelle. Siinä on naisten mukana-
vetäminen päivän kysymyksenä. Edustajakokouksellemmekin on tehty

tuon suuntainen alustus naisten valistusvälineestä. Se ehkä tulee siellä hyväksytyksi, ehkä ei. Ehkä saatavat miestoverit maksaa, että sellaiset toimenpiteet, joita esim. New Yorkin aluetoimikunta on ehdottanut naisten valistusvälineen valvomiseksi tulisivat liiksi rasittamaan toimeenpanevaa komiteaa, jonka vuoksi ne katsottaisiin paremmaksi hyljittä.

Meillä ei ole muuta keinoa tällä kertaa, kun lausua syvä paheksuimme tällaisesta tilanteesta mutta tämä tehtävään siinä vakavassa ja päättävässä mielessä, että kun seuraava järjestön edustajakokous pidetään, on siellä oleva naisedustajia.

Tämän saavuttamiseksi joukolla naiset pyrkimään ja menemään alueiden valitus- ja luentokursseille, missä niitä ikinä toimeenpantakoon. Ja sen jälkeen kaikki naisjäsenet asetettavaan osastoissa sellaisien nais-tovereiden taakse, jotka kykenevät vaikkapa aluksi heikommin suorittamaan vastuunalaisia tehtäviä osastotoiminnassa ja vaatimaan edustajiamme sellaisiin toimikuntiin ja edustajakokouksiin. Olkoon tämä viimeinen edustajakokous S. S. Järjestön historiassa, jossa toinen puoli jäsenistöstä on kokonaan syrjäytetty. Chicagon ja ympäristön naisten tehtäväksi jää tällä kertaa seurata edustajakokousta ja tehdä selvää Toverittareen palstoilla kysymysten käsittelystä siellä ja varsinkin Toveritar lehden arvostelua ja naisten valistusvälineen koskevia keskusteluita.”

Tietoja hankkimaan

Naiset, enempää kuin miehetkään, eivät saavuta tietoja ilman vakavaa ja huolellista työtä. Tietojen hankkiminen vaatii innostusta ja kovaa työkentelyä niiltäkin, joilla siihen on hy-

AMERIKAN TYÖVÄEN-PUOL. OHJELMA

(Jatk.)

Farmari-työväenpuolue järjestettiin Amerikan Työväenliittoon kuuluvien pömpersiläisvastaisten ainesten ja entisten sosialistien toimesta. Se oli yritys käyttää hyväkseen vallintaa yleisiä tyytymättömyyttä ilman otakaautusti epäsuosioillista puolueimeä. Se lähestyy työläisiä yhteiskunnallisen uudistuksen ja “teollisen kansanvallan” ohjelmalla, mutta huolellisesti jättää ilmaisematta kannatuksensa vallitsevan kapitalistisen järjestelmän suhteen. Saamatta laisinkaan edistysmielisten unioiden laajojen joukkojen kannatusta, Farmari-työväenpuolue ei ole onnistunut järjestämissänsä edes Amerikan työväenluokan tietoisimpien ainesten keskuudessa.

Non-Partisan liitto perustettiin pohjoisilännen työvätekevien farmarien toimesta taistelemaan armostonta kapitalistista riistoa vastaan. Vuonna 1918 se valitsi riistajiltä koko valtiokoneiston, mutta sillä puuttui voimaa paanukseen käyttäntöön valtionomistusta tarkoittavaa ohjelmaa. Neljä vuotta ovat nämä farmarit paikallisen parlamentaarisen koneiston avulla taistelleet järjestyneitä kapitalistista saartoa vastaan. Tämä taistelu lopputuloksena oli liiton kärsimä tappio äskeisissä vaaleissa — uusi näyte reformistisen taistelun epäonnistumisesta.

Tähän mennessä ei ole ollut selkeälaista valtiollista järjestöä, joka kykenisi johtamaan ja yhdistämään työläiset kapitalismin vastaan. Työväen Puolueen perustaminen merkitsee sellaisen järjestön astumista amerikalaiselle maaperälle.

Työväen Puolue tulee keskittämään ja johtamaan työvätekevien kansanjoukkojen taistelun ristajien voimakkaasti keskittynyttä rintamaa vastaan. Se tulee rohkeasti puolustamaan työläisiä ja käymään kiivasta

taistelua kapitalismin hävittämiseksi. Sen yleisenä ohjelmana tulee olemaan:

1. Liittää yhteen vallitsevat työväen järjestöt ja kehittää ne kiireellään taistelun järjestöiksi kapitalismin vastaan, viedä ammattiuioihin todella vallankumouksellisia aineksia, paljastaa armostomasti taantumukset, ja sen laitoksille esitettävissä käytännöllisissä vaatimuksissa.

2. Ottamaan käytännöllisesti osaa valtiotaisteluihin ja yleensä maan valtiolliseen elämään. Lainlaattajakunnissa ja hallituksen toimeenpanevissa viroissa olevat puolueen edustajat tulevat paljastamaan kapitalismin demokratian valheellisuuden ja auttamaan työläisten järjestämistä lopulliseen taisteluun yhteistä vihollista vastaan. He tulevat antamaan itsetietoisia ja julkisia lausuntoja työväenluokkaa koskevista jokapäiväisistä epäkohdista kapitalistiselle hallitukselle ja sen laitoksille esitettävissä käytännöllisissä vaatimuksissa.

3. Johtamaan taistelua työläisten käytännöllisten tarpeiden puolesta, syventämään ja laajentamaan heidän vaatimuksiaan ja kehittämään heidän jokapäiväistä taisteluaan voimakkaasti kapitalismin hävittämiseksi.

4. Työskentelemään työväen tasavallan perustamiseksi.

Vuoden 1922 kongressimiesvaalit.

Vuoden 1922 kongressimiesvaalit taistelua ja vaaleja varten Työväen Puolue tulee tekemään laajakantoista valistusvälineen unioiden keskuudessa. Se tulee laatimaan kapitalistiselle hallitukselle esitettävät vaatimukset luokkataistelun käytännölliseltä pohjalta, ottaen myöskin huomioon, missä määrin työläiset ovat valmiit ja kykenevät taistelemaan luokkatujensa puolesta. Käydessään

vaalitaiistelua työväenluokan lähimpien ja tärkeimpien vaatimusten puolesta, se vaatii niiden hyväksymistä vaaliluonnalla. Nämä tämän päivän tarpeet ovat:

1. Työväen unioiden suojeleminen ja lakkoutumis- sekä lakkovahtioikeus kaikilla teollisuusaloilla.
2. Kaupunkien, valtioiden ja liittohallituksen rahastoista on hetimiten luovutettava varoja työttömyyden lieventämiseksi. Näiden varojen käyttö on järjestettävä työväen unioiden tai työttömien muodostamien neuvostojen kautta.
3. Kapitalistien ja hallinnollisten laitosten on alistuttava omiin, persoonallisia oikeuksia koskevien lakien kuin myöskin järjestyneen työväestön ennen sotaa saavuttamien lakien alaiseksi.
4. Neekerien oikeudet ja henki on suojattava.
5. Uusien sotavarustelujen lakkauttaminen.
6. Amerikan sotilaalliset ja hallitsevat voimat on polistettava Haitista, San Domingosta ja Porto Ricosta ja itsenäisyys myönnettävä Filippiineille ja Tyynenmeren saarille.
7. Kauppa-suhteisiin asettuminen Venäjän kanssa ja neuvostotasavallan tunnustaminen.

Maatalouskysymys.

Työvätekevät kerrokset Amerikassa jakautuvat kahteen pääryhmään, teollisuustyöläisiin ja maanviljelystyöläisiin. Maanviljelystyöläiset muodostuvat proletaareista ja puoliproletaareista. Köyhälistötyöläiset ovat kuitenkin verrattain pienestä merkityksestä Amerikan maanviljelyselämissä. Puoliproletarit, vuokratilajelijät ja pienten kiinnitystilojen omistajat muodostavat tyypillisen maanviljelyluokan. Ympäristönsä vaikutuksesta heidän psykologiset ja valtiolliset vaatimuksensa ovat individualistisella pohjalla. Siitä huolimatta he alkavat käsittää, että heidän lopullinen menestyksensä riippuu heidän yhteistoiminnastaan teollisuustyöläisten kanssa.

Farmarit ovat nykyään ankaramman riiston alaisena kuin koskaan ennen. Muutamissa valtioissa ovat kiinnitykset lisääntyneet 500 prosentilla sitten vuoden 1910. Farmarit ovat kasvattaneet viljaa viimeisen kahden vuoden ajalla biljoonien dollarien tappiolla. Riisto- ja sortomoodit vaihtelevat eri alueilla maanviljelijästä ja yhteiskunnallisten olojen mukaan. Etelässä kiihotetaan valkoisia väkivaltaan neekereitä vastaan. Lännellä pide ään palkkoja alhaalla ylenmääräisen liikkuvan työvoiman avulla. Keskilännellä pitävät pankkiirit kontrollia käsisään farmikinnitysten avulla, määräten kuinka paljon farmarit saavat maksaa palkkaa elonkorjuutöiläisille, pitäten palkat niin alhaalla, että ne ovat omiansa synnyttämään ristiriitaa kahden tuottajaryhmän välillä. Idässä lietsovat kapitalistit luontaista individualismia farmareihin. Heidän agenttinsa ovat määrävivinä jokaisessa farmarijärjestössä. He kontrolloeraavat maanviljelyslehdistöä, jossa ylläpidettävässä agitatorisissa avoimista syytetään farmarien riiston johtuvan kaupunkityöläisten palkkavaatimuksista.

Se vastarinta, mihin farmarit ovat asettuneet kapitalistista riistoa vastaan, käy ilmi farmarijärjestöjen tavattomasta kehityksestä. Jo nykyään on olemassa 265 kansallista farmarijärjestöä, joissa on yli kaksi miljoonaa täysin maksanutta jäsentä. Etelävaltioissa on salaisia neekerijärjestöjä ja valkoisten vuokratilajelijain uniota. Lännellä on maanviljelystyöläisten uniota ja keskilännellä suuria viljanvälitysjärjestöjä ja kooperatiivisia laitoksia. Idässä on taas lukuisia kaupparijestöjä ja yhdistyksiä. Nämä järjestöt ovat epäonnistuneet taistelussaan sen vuoksi, koska ne ovat taistelleet ainoastaan riiston yhtäpuolta vastaan, eivätkä ole liittyneet työväenluokan taisteluun kapitalismin kukistamiseksi.

Työväen Puolueen pyrkimyksenä